

“ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟ”: Η Εκκλησία μιλά στα παιδιά της με την γλώσσα της Ευθύνης, Αλήθειας και Αγάπης για τον γάμο ομοφυλοφίλων

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τόν Γάμο

Οπως ἔχετε ἐνημερωθεῖ μόλις πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες, δηλαδή τὴν 23ῃ Ἰανουαρίου 2024, συνήλθε ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού εἶναι ἡ Ἀνωτάτη Ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, γιὰ νὰ μελετήσῃ τὸ θέμα πού ἀνέκυψε στὶς ἡμέρες μας, δηλαδή τὴν θέσπιση τοῦ «πολιτικοῦ γάμου» τῶν ὁμοφυλοφίλων, μέ ὅλες τὶς συνέπειες πού ἐπιφέρει αὐτὸ στό οἰκογενειακὸ δίκαιο.

Τον αριθμό 54 ἔφτασαν συνολικά τα μηνύματα της [Εκκλησίας της Ελλάδος](#) “ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟ”. Πρόκειται για την ποιμαντική ευθύνη που έχει η Εκκλησία απέναντι στο λαό της προκειμένου να το ενημερώσει σχετικά με τις θέσεις επί ζητημάτων που θίγουν ή απασχολούν βασικές αρχές της Ορθόδοξης χριστιανικής διδασκαλίας.

Το υπ. 54 μήνυμα αναφέρεται στην Εγκύκλιο της Ιερᾶς Συνόδου της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος για τον Γάμο. Ουσιαστικά πρόκειται για την ενημέρωση από την πλευρά της Εκκλησίας για τον λεγόμενο [γάμο ομοφυλοφίλων και την τεκνοθεσία](#). Ἐνα ζήτημα το οποίο βρίσκει κάθετα αντίθετη την Εκκλησία, την ώρα που το νομοσχέδιο έχει κατατεθεί στη Βουλή και γίνεται η

αντίστοιχη επεξεργασία στις αρμόδιες Επιτροπές πριν φτάσει προς ψήφιση από την Ολομέλεια.

Την Κυριακή 4 Φεβρουαρίου σε όλους τους Ιερούς Ναούς αναγνώστηκε η Εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου και διανεμήθηκε το φυλλάδιο “Προς τον Λαό” με τις θέσεις της Εκκλησίας επί του θέματος, επιλέγοντας να μιλήσει για ακόμη μία φορά στα παιδιά της με τη γλώσσα της Ευθύνης, της Αλήθειας και της Αγάπης.

Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τόν Γάμο

Ὅπως ἔχετε ἐνημερωθεῖ μόλις πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες, δηλαδὴ τὴν 23ῃ Ἰανουαρίου 2024, συνηλθε ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ποὺ εἶναι ἡ Ἀνωτάτη Ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, γιὰ νὰ μελετήσῃ τὸ θέμα ποὺ ἀνέκυψε στὶς ἡμέρες μας, δηλαδὴ τὴν θέσπιση τοῦ «πολιτικοῦ γάμου» τῶν ὁμοφυλοφίλων, μὲ ὅλες τὶς συνέπειες ποὺ ἐπιφέρει αὐτὸ στὸ οἰκογενειακὸ δίκαιο.

Ἡ Ἱεραρχία συζήτησε ἐπαρκῶς τὸ θέμα αὐτὸ μὲ ὑπευθυνότητα καὶ νηφαλιότητα, ἀποδεικνύοντας γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὴν ἐνότητά της, καὶ στὴν συνέχεια ὁμόφωνα ἀποφάσισε τὰ δέοντα ποὺ ἔχουν ἀνακοινωθεῖ.

Μιὰ ἀπὸ τὶς ἀποφάσεις ποὺ ἔλαβε εἶναι νὰ ἐνημερώσῃ τὸ πλῆρωμά της, τὸ ὁποῖο θέλει νὰ ἀκούσῃ τὶς ἀποφάσεις της καὶ τὶς θέσεις της. Μέσα στὸ πλαίσιο αὐτό, ἡ Ἱεραρχία ἀπευθύνεται πρὸς ὅλους ἐσᾶς, γιὰ νὰ διατυπώσῃ τὴν ἀλήθεια γιὰ τὸ σοβαρὸ αὐτὸ θέμα.

1. Θεολογία καὶ ποιμαντικὴ

Τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, διὰ μέσου τῶν αἰώνων, εἶναι διπλό, δηλαδὴ θεολογικὸ, μὲ τὸ νὰ ὁμολο-

γεῖ τὴν πίστη της, ὅπως τὴν ἀποκάλυψε ὁ Χριστὸς καὶ τὴν ἔζησαν οἱ Ἅγιοι της, καὶ ποιμαντικὸ, μὲ τὸ νὰ ποιμαίνει τοὺς ἀνθρώπους στὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴ.

Αὐτὸ τὸ ἔργο της φαίνεται στὴν Ἁγία Γραφή καὶ στὶς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων, οἱ ὁποῖες θέσπισαν ὅρους γιὰ τὴν ὀρθόδοξη πίστη καὶ ἱεροὺς κανόνες, ποὺ καθορίζουν τὰ ὅρια μέσα στὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κινουῦνται ὅλα τὰ μέλη της, Κληρικοί, Μοναχοί καὶ Λαϊκοί.

Ἔτσι, ἡ Ἐκκλησία ποιμαίνει, δηλαδὴ θεραπεύει τὶς πνευματικὲς ἀσθένειες τῶν ἀνθρώπων, ὥστε οἱ Χριστιανοὶ νὰ ζοῦν σὲ κοινωνία μὲ τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς ἀδελφούς τους, νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν φιλαυτία καὶ νὰ ἀναπτυχθεῖ ἡ φιλοθεΐα

και η φιλανθρωπία, δηλαδή η ιδιοτελής, φιλαυτη αγάπη να γίνει अनिदीतेल्यह्म अगपह्म.

2. Η αγάπη της Έκκλησίας

Ο Θεός αγαπά όλους τους ανθρώπους, δικαίους και άδικους, αγαθούς και κακούς, αγίους και αμαρτωλούς· αυτό κάνει και η Έκκλησία. Άλλωστε, η Έκκλησία είναι πνευματικό Νοσοκομείο που θεραπεύει τους ανθρώπους, χωρίς να αποκλείει κανέναν, όπως δείχνει η παραβολή του Καλού Σαμαρείτου, την οποία είπε ο Χριστός (Λουκ. 10,30-37). Τό ίδιο κάνουν και τὰ νοσοκομεία και οί ιατροί για τίς σωματικές ασθένειες. Όταν οί ιατροί κάνουν χειρουργικές επεμβάσεις στους ανθρώπους, κανείς δέν μπορεί νά ισχυρισθεί ότι δέν έχουν αγάπη.

Άλλά οί άνθρωποι ανταποκρίνονται διαφορετικά σέ αυτήν τήν αγάπη της Έκκλησίας· άλλοι τήν επιθυμούν και άλλοι όχι. Ο ήλιος αποστέλλει τίς ακτίνες του σέ όλη τήν κτίση, άλλοι όμως φωτίζονται και άλλοι καίγονται, και αυτό εξαρτάται από τήν φύση αὐτῶν πού δέχονται τίς ήλιακές ακτίνες.

Έτσι, η Έκκλησία αγαπά όλα τὰ βαπτισθέντα παιδιά της και όλους τους ανθρώπους πού είναι δημιουργήματα του Θεού, μικρούς και μεγάλους, αγάμους και ἐγγάμους, Κληρικούς, Μοναχούς και Λαϊκούς, ἐπιστήμονες και μη, ἄρχοντες και ἄρχομένους, ἐτεροφυλοφίλους και ὁμοφυλοφίλους, και ἀσκει τήν φιλάνθρωπη αγάπη της, ἀρκεί, βέβαια, νά τό θέλουν και οί ίδιοι και νά ζούν πραγματικά στήν Έκκλησία.

3. Η θεολογία της Έκκλησίας για τόν Γάμο

Η θεολογία της Έκκλησίας για τόν Γάμο ἀπορρέει από τήν Αγία Γραφή, τήν διδασκαλία τῶν Πατέρων της Έκκλησίας και τήν διάταξη του Μυστηρίου του Γάμου.

Στό βιβλίο της Γενέσεως γράφεται: «Και ἐποίησεν ὁ Θεός τόν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν και θήλυ ἐποίησεν αὐτούς. Καί ηὐλόγησεν αὐτούς ὁ Θεός λέγων· αὐξάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε τήν γήν και κατακυριεύσατε αὐτῆς και ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης και τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ και πάντων τῶν κτηνῶν και πάσης τῆς γῆς και πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς» (Γεν. 1,27-28).

Αὐτό σημαίνει ότι «ἡ δυαδικότητα τῶν δύο φύσεων και ἡ συμπληρωματικότητά τους δέν ἀποτελοῦν κοινωνικές ἐπινοήσεις, ἀλλά παρέχονται ἀπό τόν Θεό»· «ἡ ιερότητα της ἔνωσης ἀνδρός και γυναικός παραπέμπει στήν σχέση του Χριστοῦ και της Έκκλησίας»· «ὁ χριστιανικός Γάμος δέν είναι ἀπλή συμφωνία συμβίωσης, ἀλλά ἱερό Μυστήριο, διά του ὁποίου ὁ ἄνδρας και ἡ γυναίκα λαμβάνουν τήν Χάρη του Θεοῦ για νά προχωρήσουν πρὸς τήν θέωσή τους»· «ὁ πατέρας και ἡ μητέρα είναι συστατικά στοιχεῖα της παιδικῆς και της ἐνήλικης ζωῆς».

Όλη ἡ θεολογία του Γάμου φαίνεται καθαρά στήν ἀκολουθία του Μυστηρίου του Γάμου, στά τελούμενα και τίς εὐχές. Σ' αὐτό τό Μυστήριο ἡ ἔνωση ἀνδρός και γυναικός ἱερολογεῖται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μέ τίς ἀπαραίτητες προϋποθέσεις. Τά ἀποτελέσματα του ἐν Χριστῷ Γάμου είναι ἡ δημιουργία καλῆς συζυγίας και οἰκογένειας, ἡ γέννηση παιδιῶν, ὡς καρποῦ της αγάπης τῶν δύο συζύγων, ἀνδρός και γυναικός, και ἡ σύνδεσή τους μέ τήν ἐκκλησιαστική ζωή. Ἡ μή ὑπαρξη παιδιῶν χωρίς τήν εὐθὺνη τῶν συζύγων δέν διασπᾷ τήν ἐν Χριστῷ συζυγία.

Ἡ χριστιανική παραδοσιακή οἰκογένεια ἀποτελεῖται ἀπό πατέρα, μητέρα και παιδιά, και σέ αὐτήν τήν οἰκογένεια τὰ παιδιά ἀναπτύσσονται, γνωρίζοντας τήν μητρότητα και τήν πατρότητα πού θά είναι ἀπαραίτητα στοιχεῖα στήν μετέπειτα ἐξέλιξή τους.

Ἐξ ἄλλου, ὅπως φαίνεται στο «Εὐχολόγιο» τῆς Ἐκκλησίας, ὑπάρχει σαφέστατη σύνδεση μεταξύ τῶν Μυστηρίων τοῦ Βαπτίσματος, τοῦ Χρίσματος, τοῦ Γάμου, τῆς Ἐξομολογήσεως καί τῆς Θείας Κοινωνίας τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Κάθε διάσπαση αὐτῆς τῆς σύνδεσης δημιουργεῖ ἐκκλησιολογικά προβλήματα.

Ἐπομένως, βαπτίζομαστε καί χρίομαστε γιά νά κοινωνήσουμε τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Γίνεται ὁ Γάμος ὥστε οἱ σύζυγοι καί ἡ οἰκγένεια νά συμμετέχουν στο Μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας καί νά κοινωνοῦν τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Κάθε διάσπαση τῆς σχέσεως αὐτῆς τῶν Μυστηρίων συνιστᾷ τήν ἐκκοσμίκευση.

Ἡ Ἐκκλησία βασιζέται σέ αὐτή τήν Παράδοση, πού δόθηκε ἀπό τόν Θεό στούς Ἁγίους, καί δέν μπορεῖ νά ἀποδεχθεῖ κάθε ἄλλη μορφή Γάμου, πολλῶ δέ μάλλον τόν λεγόμενο «ὁμοφυλοφιλικό γάμο».

4. Ἡ Πολιτεία γιά τόν «πολιτικό γάμο» τῶν ὁμοφυλοφίλων

Σέ ἓνα εὐνομούμενο Κράτος ἡ Πολιτεία μέ τά συντεταγμένα ὄργανά της ἔχει τήν ἀρμοδιότητα νά καταρτίζει νομοσχέδια καί νά ψηφίζει νόμους, ὥστε στήν κοινωνία νά ὑπάρχει ἐνότητα, εἰρήνη καί ἀγάπη.

Ἡ Ἐκκλησία, ὅμως, εἶναι θεσμός ἀρχαιότατος, ἔχει διαχρονικές παραδόσεις αἰώνων, συμμετέχει σέ ὅλες τίς κατά καιροῦς δοκιμασίες τοῦ λαοῦ, συνετέλεσε ἀποφασιστικά στήν ἐλευθερία του, ὅπως φαίνεται ἀπό τήν ἱστορία, τήν παλαιότερη καί τήν πρόσφατη, καί πρέπει ὅλοι νά στέκονται μέ σεβασμό, τόν ὁποῖο κατά καιροῦς διακηρύσσουν. Ἄλλωστε καί ὅλοι οἱ ἀρχόντες, ἐκτός ἀπό μερικές ἐξαιρέσεις, εἶναι δυνάμει καί ἐνεργεία

μέλη της. Ἡ Ἐκκλησία οὔτε συμπολιτεύεται οὔτε ἀντιπολιτεύεται, ἀλλά πολιτεύεται κατὰ Θεόν καί ποιμαίνει ὅλους. Γι' αὐτό καί ἔχει ἰδιαίτερο λόγο, πού πρέπει νά γίνεται σεβαστός.

Στό θέμα τοῦ λεγόμενου «πολιτικοῦ γάμου τῶν ὁμοφυλοφίλων», ἡ Ἱερά Σύνοδος ὄχι μόνον δέν μπορεῖ νά σιωπήσει, ἀλλά πρέπει νά ὁμιλήσει, ἀπό ἀγάπη καί φιλανθρωπία σέ ὅλους. Γι' αὐτό ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν πρόσφατη ἀπόφασή της μέ ὁμόφωνο καί ἐνωτικό τρόπο, γιά λόγους τούς ὁποίους αἰτιολόγησε, δήλωσε ὅτι «εἶναι κάθετα ἀντίθετη πρὸς τό προωθούμενο νομοσχέδιο».

Καί αὐτή ἡ σαφής ἀπόφασή της στηρίζεται στο ὅτι «οἱ ἐμπνευστές τοῦ νομοσχεδίου καί οἱ συνευδοκοῦντες σέ αὐτό προωθοῦν τήν κατάργηση τῆς πατρότητας καί τῆς μητρότητας καί τήν μετατροπή τους σέ οὐδέτερη γονεϊκότητα, τήν ἐξαφάνιση τῶν ρόλων τῶν δύο φύλων μέσα στήν οἰκγένεια καί θέτουν πάνω ἀπό τά συμφέροντα τῶν μελλοντικῶν παιδιῶν τίς σεξουαλικές ἐπιλογές τῶν ὁμοφυλοφίλων ἐνηλίκων».

Ἐπὶ πλεόν, ἡ θέσπιση τῆς «υἱοθεσίας παιδιῶν» «καταδικάζει τά μελλοντικά παιδιά νά μεγαλῶνουν χωρίς πατέρα ἢ μητέρα σέ ἓνα περιβάλλον σύγχυσης τῶν γονεϊκῶν ρόλων», ἀφήνοντας δέ ἀνοικτό παράθυρο γιά τήν λεγόμενη «παρένθετη κύηση», πού θά δώσει κίνητρα «γιά τήν ἐκμετάλλευση εὐάλωτων γυναικῶν» καί ἀλλοίωση τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας.

Ὅλα αὐτά ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία πρέπει νά ἐκφράζει τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί νά καθοδηγεῖ ὀρθόδοξα τά μέλη της, δέν μπορεῖ νά τά ἀποδεχθεῖ, διότι διαφορετικά θά προδῶσει τήν ἀποστολή της. Καί τό κάνει αὐτό ὄχι μόνο ἀπό ἀγάπη στά μέλη της, ἀλλά ἀπό ἀγάπη καί στήν ἴδια τήν Πολιτεία καί τούς θεσμούς της, ὥστε νά προσφέ-

ρουν στην κοινωνία και νά συντελούν στην ενότητά της.

Αποδεχόμεστε, βέβαια, τὰ δικαιώματα τῶν ἀνθρώπων τὰ ὁποῖα κινούνται σέ ἐπιτρεπτά ὅρια, σέ συνδυασμό μέ τίς ὑποχρεώσεις τους, ἀλλά ἡ νομιμοποίηση τοῦ ἀπολύτου «δικαιωτισμοῦ», πού εἶναι θεοποίηση τῶν δικαιωμάτων, προκαλεῖ τήν ἴδια τήν κοινωνία.

5. Ἐθνικό καθήκον γιά τήν οἰκογένεια

Ἡ Ἐκκλησία ἐνδιαφέρεται γιά τήν οἰκογένεια, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό κύτταρο τῆς Ἐκκλησίας, τῆς κοινωνίας καί τοῦ ἔθνους. Σέ αὐτό πρέπει νά συντείνει καί ἡ Πολιτεία, ὅπως διαλαμβάνεται στό ἰσχύον Σύνταγμα ὅτι «ἡ οἰκογένεια ὡς θεμέλιο τῆς συντήρησης καί προαγωγῆς τοῦ ἔθνους, καθῶς καί ὁ γάμος, ἡ μητρότητα καί ἡ παιδική ἡλικία τελοῦν ὑπό τήν προστασία τοῦ Κράτους» (ἀρ. 21).

Σύμφωνα δέ μέ τόν Καταστατικό Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού εἶναι νόμος τοῦ Κράτους (590/1977), «ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συνεργάζεται μετά τῆς Πολιτείας, προκειμένου περὶ θεμάτων κοινῶν ἐνδιαφέροντος ὡς... τῆς ἐξυψώσεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογενείας» (ἀρ. 2).

Ἐτσι, προτρέπουμε τήν Πολιτεία νά προβεῖ στήν ἀντιμετώπιση τοῦ Δημογραφικοῦ προβλήματος «πού ἐξελίσσεται σέ βόμβα ἑτοιμῇ νά ἐκραγεῖ» καί εἶναι τό κατ' ἐξοχήν ἐθνικό θέμα τῆς

ἐποχῆς μας, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐπίλυση ὑπονομεύεται ἀπό τό πρὸς ψήφιση νομοσχέδιο, καί τήν καλοῦμε νά ὑποστηρίξει τίς πολύτεκνες οἰκογένειες πού προσφέρουν πολλά στήν κοινωνία καί τὸ ἔθνος.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνακοινώνει σέ ὅλα τὰ μέλη τῆς «μέ αἴσθημα ποιμαντικῆς εὐθύνης καί ἀγάπης», διότι ὄχι μόνον ὁ λεγόμενος «γάμος τῶν ὁμοφυλοφίλων» εἶναι ἀνατροπή τοῦ Χριστιανικοῦ γάμου καί τοῦ θεσμοῦ τῆς πατροπαράδοτης ἐλληνικῆς οἰκογενείας, ἀλλάζοντας τό πρότυπό της, ἀλλά καί διότι ἡ ὁμοφυλοφιλία ἔχει καταδικαστεῖ ἀπό τήν σύνολη ἐκκλησιαστική παράδοση, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τόν Ἀπόστολο Παῦλο (Ρωμ. 1,24-32), καί ἀντιμετωπίζεται μέ τήν μετάνοια, ἡ ὁποία εἶναι ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς.

Ἐννοεῖται, βέβαια, ὅτι ὑφίσταται ἡ βασικὴ ἀρχὴ ὅτι, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία καταδικάζει τήν κάθε ἁμαρτία ὡς ἀπομάκρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ Φῶς καί τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, συγχρόνως ἀγαπᾷ τόν κάθε ἁμαρτωλό, διότι καί αὐτός ἔχει τὸ «κατ' εἰκόνα Θεοῦ» καί μπορεί νά φθάσει στό «καθ' ὁμοίωσιν», ἐάν συνεργήσει στήν Χάρη τοῦ Θεοῦ.

Αὐτόν τόν ὑπεύθυνον λόγο ἀπευθύνει ἡ Ἱερά Σύνοδος σέ σᾶς, τοὺς εὐλογημένους Χριστιανοὺς, τὰ μέλη τῆς, καί σέ ὅλους ὅσοι ἀναμένουν τὸν λόγο τῆς, διότι ἡ Ἐκκλησία «ἀληθεύει ἐν ἀγάπῃ» (Ἐφεσ. 4,15) καί «ἀγαπᾷ ἐν ἀληθείᾳ» (Β' Ἰωάν. 1,1).

Γιὰ περισσότερες πληροφορίες στό Διαδίκτυο

1. www.ecclesia.gr

2. www.apostoliki-diakonia.gr

«ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟ». Ἐκδοση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήνα, τηλέφωνο 210-7272.204.

Διανέμεται δωρεάν μέ τήν φροντίδα τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Το πρώτο φυλλάδιο “ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟ” ἐκδόθηκε τὸν **Μάρτιο του 1980** καὶ εἶχε ὡς θέμα **“Ἐκκλησία καὶ 1821”**. Το τελευταῖο πρὶν τὴν ἐκδοση τοῦ φυλλαδίου γιὰ τὸν γάμο ὁμοφυλοφίλων εἶχε κυκλοφορήσει τὸν **Ιούλιο του 2021** καὶ εἶχε τίτλο: **“Οἱ Χριστιανοὶ μας ρωτοῦν γιὰ τὸ ἐμβόλιο καὶ οἱ γιατροὶ μας ἀπαντοῦν”**.